

Arrest

nr. 341 114 van 12 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 oktober 2025.

Gelet op de beschikking van 18 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIN, loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die de Ethiopische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat het loutere gegeven dat hij tot de Tigray etnie behoort niet volstaat om aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïmigreerd of vervolgd. Het komt aan verzoeker toe om concrete, op zijn persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïmigreerd of vervolgd, alwaar hij in gebreke blijft. Verder overtuigt zijn voorgewende profiel van een zoon van een Tigray soldaat in het federale leger, welke mogelijkwijs een risicoprofiel zou kunnen zijn, niet. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 305 689 van 26 april 2024.

In het kader van zijn huidig verzoek haalt verzoeker geen nieuwe motieven aan voor zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Hij stelt wel dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hem gezegd zou hebben dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn verzoek om internationale bescherming "opnieuw zou onderzoeken". Ook zou hij de eerder door het CGVS genomen beslissing "niet hebben ontvangen". Ter staving van zijn huidig verzoek legt hij documenten voor: een medische afspraak en een ziekte-attest.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) hij zijn huidig verzoek enkel steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste verzoek reeds uiteengezet heeft. Hij verklaart immers zelf dat de redenen van vertrek uit Ethiopië in zijn huidig verzoek om internationale bescherming dezelfde redenen zijn als die hij bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft genoemd.

(ii) het loutere gegeven dat hij tot de Tigray-etnie zou behoren, niet volstaat om aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïmigreerd of vervolgd.

(iii) de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. Er dient aldus geconcludeerd te worden dat er actueel in de hoofdstad Addis Abeba geen sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict waardoor een burger louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het kort herhalen van zijn reeds eerder afgelegde verklaringen en van zijn vrees, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. De Raad merkt op dat, in tegenstelling tot wat verweerder enkele keren stelt in de bestreden beslissing, verzoekers Tigray-etnie niet in twijfel wordt getrokken in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker stelt dat: "Zo stelt de UNHCR uitdrukkelijk in haar advies om de verzoeken om internationale bescherming van Ethiopiërs van de Tigray etniciteit niet te weigeren op basis van een intern vluchtalternatief

gezien het continu gevaar voor die gemeenschap verspreid over heel het land1: (...)", wijst de Raad er op dat in de bestreden beslissing geen sprake is van een intern vluchtalternatief.

8. Verzoeker verwijst naar algemene informatie omtrent de situatie van Tigrayanen in Ethiopië.

In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayanen in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Verzoeker brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Verzoeker kan niet volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie en het algemeen stellen dat hij behoort tot de Tigrayanen in Ethiopië om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat het hem aldaar aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoeker in gebreke blijft zoals blijkt uit zijn dossier.

9. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. Er dient aldus geconcludeerd te worden dat er actueel in de hoofdstad Addis Abeba geen sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict waardoor een burger louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

10. De Raad wijst er op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. Voorts betreft noch de bestreden beslissing, noch deze beschikking een verwijderingsmaatregel, en wordt er geen uitspraak gedaan over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

11. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 december 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1496 legt de eed af en tolkt Tigrinya – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker wijst erop dat zijn Tigrinya-afkomst vast staat en ten onrechte wordt gesteld dat hij bij zijn huidige, tweede beschermingsverzoek geen nieuwe elementen zou hebben bijgebracht. Uit recente landeninformatie blijkt dat de Tigrinya-bevolking in Ethiopië op systematische wijze wordt gediscrimineerd. Zij kunnen geen officiële documenten verkrijgen en kunnen in de hoofdstad Addis Abeba geen enkele vorm van overheidsbescherming genieten. Over wat er gebeurt met terugkeerders uit Europa is er zelfs helemaal niets bekend. UNHCR stelt dat er een continu gevaar is voor de volledige Tigrinya-bevolking in het gehele land. Verder bevestigd, licht verzoeker toe dat hij beschikt over medische documenten waaruit blijkt dat hij een behandeling nodig heeft. Zijn land van herkomst is in oorlog en verzoeker kan dit bewijzen aan de hand van documenten en video's. Het is voor hem niet veilig om terug te keren. Verzoeker wijst erop dat hij al drie jaar in België verblijft en vraagt de Raad om zijn zaak “goed te beoordelen”. Hierbij wijst hij er ook op dat hij in België niet wordt gesteund door de overheid of andere organisaties en zelf instaat voor zijn levensonderhoud.”

5. Verzoeker brengt ter terechtzitting, met voormeld voornamelijk herhalend betoog, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond van de beschikking van 14 oktober 2025.

Het betreft in casu een volgend (tweede) verzoek om internationale bescherming van verzoeker in België, nadat hem eerder in het kader van zijn vorig, eerste beschermingsverzoek bij arrest van de Raad van 26 april 2024 met nr. 305 689 internationale bescherming werd geweigerd. Een maand later diende hij huidig tweede beschermingsverzoek in.

In voormelde beschikking wordt vastgesteld dat dit volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Ter zitting brengt verzoeker geen concrete en valabele elementen bij die anders doen besluiten. Hij beperkt zich namelijk hoofdzakelijk tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en al aangehaalde argumenten, maar hij gaat niet concreet en inhoudelijk in op, maar voorbij aan hetgeen hierover in de beschikking wordt vastgesteld.

Wat betreft de verwijzing van verzoeker, wiens Tigray-etnie inderdaad niet in twijfel wordt getrokken, naar algemene informatie omtrent de situatie van de Tigray in Ethiopië en algemene opmerking dat UNHCR stelt dat er een continu gevaar is voor de volledige Tigrinya-bevolking in het land, verwijst de Raad naar vooreerst naar wat hierover in de bestreden beslissing omstandig wordt gemotiveerd als volgt:

“Volledigheidshalve stelt het CGVS dat het loutere gegeven dat u tot de Tigray-etnie zou behoren – (...) –, niet volstaat om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geveiseerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigrayanen in Addis Abeba” van 5 september 2024 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie._de_situatie_van_tigrayanen_in_addis_abeba_20240905.pdf) blijkt dat de vijandelikheden in de noordelijke regio Tigray, die starten in november 2020, gepaard gaan met repressie en arrestaties van Tigrayanen in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 en na het tekenen van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen het Tigray People's Liberation Front (TPLF) en de federale regering in november 2022 normaliseert de situatie voor Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba. Alle Tigrayanen die werden opgepakt en vastgehouden in het kader van de noodtoestand zijn na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 vrijgelaten, met uitzondering van diegene waartegen een gerechtelijke zaak aanhangig is of diegene die veroordeeld zijn. Alle burgers die arbitrair werden gearresteerd, zijn vrijgelaten. Ook het overgrote deel van de duizenden voormalige Tigrayaanse personeelsleden van de Ethiopische Nationale Defensiemacht (Ethiopian National Defence

Force, ENDF) die kort na de uitbraak van het conflict in november 2020 werden gearresteerd over het hele land, is vrijgelaten. Niettegenstaande de situatie voor Tigrayanen in Addis Abeba verbeterd is, zijn veel Tigrayanen hun vertrouwen in de Ethiopische staat verloren. Ook ondervinden Tigrayanen psychologische en economische gevolgen van de maatregelen waaraan ze in de periode november 2020–november 2022 zijn onderworpen. Actueel is er evenwel geen sprake meer van discriminatie van Tigrayanen door de Ethiopische autoriteiten of van massale arrestaties van Tigrayanen in Addis Abeba. In de nasleep van de afkondiging van de noodtoestand in de regio Amhara op 4 augustus 2023 vinden arrestaties plaats in de regio Amhara alsook in de hoofdstad Addis Abeba. Deze arrestaties zijn voornamelijk gericht tegen burgers van Amhara-etnie. Tigrayanen worden niet gevisieerd. Naarmate de noodtoestand vordert, worden berichten over arrestaties schaarser en worden arrestaties gericht, met name tegen journalisten en opposanten. Begin december 2023 vinden er naar aanleiding van een anti-oorlogsdemonstratie arrestaties plaats in Addis Abeba van jongeren met (vermeende) banden met Amhara- en Oromo-militanten. Begin juni 2024 volgt er geen nieuwe verlenging van de noodtoestand in de regio Amhara. Eind maart 2024 en in april 2024 verschijnen berichten over arrestaties van jonge Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba vanwege een (vermeende) alliantie tussen Fano-groepen en de Tigray Defence Forces (TDF). Hoewel er actueel nog steeds arrestaties van Tigrayanen plaatsvinden in de hoofdstad Addis Abeba, is er geen sprake van massale arrestaties maar wel van gerichte arrestaties, voornamelijk tegen Tigrayanen met TDF-affiliatie en Tigrayanen zonder geldig identiteitsbewijs. Verder blijkt dat de omvang van het aantal arrestanten en de duur van de detentie sterk verschilt van de situatie tijdens het conflict in de regio Tigray. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayanen in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u tot de Tigray-etnie zou behoren, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw beweerdte etnische afkomst als Tigrayaan dreigt te worden gevisieerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft. U haalt immers, zoals supra uiteengezet, geen nieuwe elementen aan. Uit voorgaande blijkt bijgevolg – indien geloof zou kunnen worden gehecht aan uw Tigray etnie – quod nog – dat het loutere behoren tot de Tigray etnie niet volstaat om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba enig risico zou lopen.”

Door opnieuw te verwijzen naar de reeds voorgelegde landeninformatie, laat verzoeker na om aan de hand van concrete elementen een concrete repliek te formuleren met betrekking tot hetgeen hierover omstandig wordt geoordeeld en uiteengezet in punt 8 van de beschikking, met name:

“Verzoeker verwijst naar algemene informatie omtrent de situatie van Tigrayanen in Ethiopië.

In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayanen in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Verzoeker brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Verzoeker kan niet volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie en het algemeen stellen dat hij behoort tot de Tigrayanen in Ethiopië om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat het hem aldaar aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoeker in gebreke blijft zoals blijkt uit zijn dossier.”

Verzoeker slaagt er met zijn betoog ter terechtzitting niet in om de concrete bevindingen in de beschikking en de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen.

Zijn algemene argumentatie ter zitting dat zijn land van herkomst in oorlog is en hij dit kan bewijzen aan de hand van documenten en video's, is evenmin van aard om de concrete vaststellingen en gevolg-trekkingen in punt 9 van de beschikking in een ander daglicht te plaatsen. Indien verzoeker het niet eens is met de bevindingen opgenomen in de beschikking, komt het hem in het kader van zijn vraag tot horen toe met concrete en objectieve gegevens het tegendeel aan te tonen, waartoe hij echter in gebreke blijft. In dit verband wordt nog benadrukt dat verzoeker bij huidig volgend verzoeker slechts twee documenten neerlegde: een medische afspraak en een ziekteattest, maar geen andere stukken.

Zo verzoeker meent dat hij louter omwille van zijn terugkeer vanuit Europa naar Ethiopië nood heeft aan internationale bescherming, dient hij dit in concreto aan te tonen, waartoe hij volledig in gebreke blijft. Hij komt niet verder dan de algemene bewering dat het voor hem niet veilig is om terug te keren, maar maakt dit niet op een concrete wijze aannemelijk.

Voorts wijst verzoeker er ter zitting op dat hij beschikt over medische documenten waaruit blijkt dat hij een behandeling nodig heeft, zonder hieraan echter een concrete nood aan internationale bescherming te verbinden, laat staan in concreto een gegronde vrees voor vervolging in dan wel reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Ethiopië aan te tonen. Er werd met deze medische stukken rekening gehouden bij de beoordeling van mogelijke bijzondere procedurele noden en er wordt hierover omstandig gemotiveerd in de bestreden beslissing. Verzoeker heeft deze motieven geheel onbesproken gelaten in zijn verzoekschrift en kan dit gebrek niet alsnog rechtzetten door een nieuw middel op te werpen. Waar hij nu stelt dat hij een behandeling nodig heeft, herhaalt de Raad dat verzoeker zulks niet heeft opgeworpen in zijn verzoekschrift. De vraag tot horen biedt verzoeker geenszins de mogelijkheid om nieuwe middelen of argumenten aan te voeren of om onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog recht te zetten. Het gaat er enkel om dat wie daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt. Daarenboven vallen medische problemen op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geenszins aan dat de door hem ingeroepen medische problemen verband houden met voormelde criteria inzake internationale bescherming.

Betreffende het feit dat verzoeker al drie jaar in verblijft, waarbij niet uit het oog wordt verloren dat nadat zijn vorig, eerste beschermingsverzoek door de Raad bij voormeld arrest werd geweigerd en hij een maand later een nieuw, huidig volgend beschermingsverzoek indiende waarbij hij zich steunt op dezelfde motieven als deze die hij had aangehaald bij zijn geweigerd vorig eerste beschermingsverzoek, en wat betreft verzoekers situatie in België, waarover hij opmerkt dat hij zelf instaat voor levensonderhoud en niet wordt gesteund door de overheid of andere organisaties, merkt de Raad op dat verzoekers langdurig verblijf en zijn situatie in België hier niet relevant zijn. De ingeroepen nood aan internationale bescherming dient immers te worden onderzocht en beoordeeld ten aanzien van verzoekers land van herkomst Ethiopië. Het vormt aldus geen element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor een internationale beschermingsstatus in aanmerking komt; alleszins laat verzoeker na dit met zijn summier betoog in concreto aannemelijk te maken.

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot de vraag zijn zaak goed te beoordelen, maar hij gaat verder niet in op de beschikking en laat voorts na deze van een concrete repliek te voorzien.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen gronden en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO

